

Sygn. Akt XVII AmE 411/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia SO Jolanta Stasińska**

Protokolant: sekretarz sądowy Magdalena Żabińska

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2021 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Spółdzielni (...) z siedzibą w K.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Spółdzielni (...) z siedzibą w K. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 20 czerwca 2018 roku, Nr (...)

1. uchyla zaskarżoną decyzję,
2. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz (...) Spółdzielni (...) z siedzibą w K. kwotę 837,00 zł (osiemset trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia SO Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 411/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 20 czerwca 2018 roku numer (...), na podstawie art. 56 ust 2 i art. 56 ust 1 pkt 3a, w związku z art. 11 i art 11d ust 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 755 ze zm.), w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r., Nr 133, poz. 924), oraz na podstawie art 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 ze zm.) w związku z art 30 ust 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 15 maja 2017 r. na podstawie art. 56 ust 1 pkt 3a ustawy - Prawo energetyczne, postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia (...) Spółdzielni (...) z siedzibą w K. kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r., orzekł, co następuje:

1. (...) Spółdzielnia (...) z siedzibą w K. w dniach 10-12 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w K. ul. (...), naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust 3 ustawy - Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art 56 ust 1 pkt 3a tej ustawy.

2. Za działanie wymienione w punkcie 1 wymierzam (...) Spółdzielni (...) z siedzibą w K. karę pieniężną w kwocie 23 872 zł (słownie: dwadzieścia trzy tysiące osiemset siedemdziesiąt dwa złote).

Od wyżej wymienionej decyzji powód (...) Spółdzielnia (...) z siedzibą w K. złożył odwołanie. Zaskarżył decyzję w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie:

1. art. 6, art. 7, art. 80 k.p.a. wobec sprzeczności ustaleń faktycznych z zebranymi dowodami w sprawie, w szczególności bezkrytyczne przyjęcie twierdzeń dostawcy o przysłanych pismach pomimo braku dowodów, dowolne ustalenia, że zapisy umowne nie mają znaczenia,

2. art. 11, art. 11d ust. 3, art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne poprzez wymierzenie kary mimo, że powód ograniczył pobór energii do wielkości zastrzeżonych w umowie o dostawę energii elektrycznej jak i wymierzenie za przekroczenia w dniach 10 – 11 sierpnia 2015 roku bez podstawy prawnej.

W oparciu o powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że nie powinno dojść do ustalenia, że powód otrzymał informacje od dostawcy energii zawarte w piśmie z dnia 31 lipca 2014 roku. Powód zaprzeczył, aby takie otrzymał, a dostawca nie przedłożył dowodu doręczenia. Ponadto powód wskazał, że zgodnie z umową sprzedaży energii elektrycznej z dnia 16 lutego 2010 roku moc zamówiona jest 1700 kW, a dla 20-tego stopnia zasilania jest określona moc 800 kw. Takie są zapisy umowy, która jest wiążąca dla stron. Żaden przepis prawa energetycznego nie przewiduje nieważności zapisów umownych w razie jego sprzeczności z przepisami ograniczającymi powód energii.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko zawarte w treści decyzji. Pozwany wskazał, że od dnia 5 stycznia 2015 roku moc bezpieczna względem powoda została określone umownie w wysokości 800 kW. Pozwany wskazał też, że powód dopuścił się zaniedbań zawierając, czy zmieniając umowę kompleksową gdyż nie zadbał o własne potrzeby energetyczne. Podniósł też, że powód nie kwestionował ustalonych i przesyłanych przez (...) planów ograniczeń w których moc bezpieczna był określona na wartość 500 kW. Twierdził, że powód powinien był wystąpić do (...) z wnioskiem o dostosowaniu poziomu mocy bezpiecznej określonej w planie ograniczeń do potrzeb swojego obiektu. Pozwany zauważył, że powód wystąpił do (...) z takim wnioskiem dopiero w sierpniu 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Dostawa energii elektrycznej na rzecz (...) Spółdzielni (...) z siedzibą w K. (dalej: „Odbiorca”) była realizowana w oparciu o umowę kompleksową sprzedaży energii nr 04-033 z dnia 16 lutego 2010 r. Moc umowna w szczególności dla miesiąca sierpnia została określona na wartość 1700 kW. Moc bezpieczną strony ustaliły na 800 kW. (k. 10-14 akt adm.)

Informacje o wielkości danych dotyczących Odbiorcy w okresie od 10 do 31 sierpnia 2015 r zostały określone w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej z dnia 31 lipca 2014. (k. 32-33 akt adm.)

(...) S.A. w dniu 10 sierpnia 2015 roku wydały komunikat, iż w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d ustawy - Prawo energetyczne wprowadzając, na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 tej ustawy, od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii

elektrycznej. Jednocześnie, w dniu 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. 11c ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, powiadomiły Ministra Gospodarki (obecnie: Minister Energii) i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „Prezes URE”) o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy - Prawo energetyczne, tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r. Rada Ministrów w dniu 11 sierpnia 2015 r. wydała Rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00. (okoliczności bezsporne)

Po ogłoszeniu ograniczeń w dniu 10 sierpnia 2015 roku Odbiorca jako spółdzielnia zajmująca się przetwórstwem mleka podjęła działania ograniczające produkcję. Spółdzielnia nie ma możliwości korzystania z agregatu z uwagi na rodzaj działalności. Spółdzielnia nie posiada zastępczego źródła energii i z tego względu nie ma żadnej możliwości zmniejszyć pobór mocy do wartości 500 kW. (zeznania świadka Z. C. – k. 126-127, 128, zeznania H. M. w charakterze strony k. 127, 18)

Na wezwanie Prezesa URE (...) (dalej: (...)), do której sieci Odbiorca jest przyłączony, pismem z dnia 10 maja 2016 r. przedstawił zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10 – 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do punktu poboru energii elektrycznej zlokalizowanego w K., ul. (...) (dalej „obiekt Odbiorcy”). Wartość przekroczenia przez Odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy [MW w godzinie] w poszczególnych dniach wyniosła:

1. w dniu 10 sierpnia 2015 r. wynosiła łącznie 5,3819250 (MW w godzinie);
2. w dniu 11 sierpnia 2015 r. wynosiła łącznie 1,7239000 (MW w godzinie);
3. w dniu 12 sierpnia 2015 r. wynosiła łącznie 0,8515500 (MW w godzinie).

Łącznie dla wyżej wymienionego okresu Odbiorca przekroczył 7,9573750 MW w godzinie. (k. 3-4 akt adm.)

Pismem z dnia 15 maja 2017 r. Prezes URE zawiadomił Odbiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej wzywając go jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się przez Odbiorcę do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie. W szczególności Odbiorca został wezwany do ustosunkowania się do przekazanych mu informacji otrzymanych przez Prezesa URE od (...) wskazujących na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. (k. 1-2 akt adm.)

Pismem z dnia 5 czerwca 2017 r. Odbiorca przedstawił Prezesowi URE swoje stanowisko w sprawie wskazując w szczególności, że:

„1. Posiadamy kompleksową Umowę Sprzedaży Energii Elektrycznej Nr 04- 033 z dnia 16.02.2010 a załącznik Nr 1 do tej Umowy określa moc zamówioną 1550 kW do 1700 kW i minimalną 800 kW w przypadku ograniczeń do 20 stopnia zasilania (załącznik Nrl)

2. Pismo z (...) SA Oddział w S. z dnia 31.07.2015 (otrzymane 07.08.2015 r.) - powiadomienie o procedurze wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w którym podaje się moc zamówioną nieprawidłowo - 4 650 kW. W Umowie jest 1700 kW. Również nieprawidłowe są dane dla 20 stopnia zasilania:

500 kW, w umowie 800 kW. Dlaczego? Nie było zmiany warunków umowy. Niezrozumiałe jest dla nas naliczanie przekroczeń od 10.08. Wniosek Ministra Gospodarki zatwierdziła Rada Ministrów 11 sierpnia 2015. Odpowiednie rozporządzenie zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod pozycją 1136 jako obowiązujące od 11 sierpnia 2015 od godziny 24.00. Nie rozumiemy innej daty naliczania przekroczenia przez (...) K. (załącznik Nr 2)" Wskazał też, że: „Przekroczenie nie było celowe lecz wynikało z bezpieczeństwa funkcjonowania Spółdzielni. Panujące wówczas temperatury powodowały w naszym przypadku ponadprzeciętne zużycie energii co skutkowało min. przekroczeniem przyznanej mocy minimalnej. Nie możemy nie odbierać mleka od ok. 2700 dostawców (członków Spółdzielni) dziennie. Tego produktu - nawet w warunkach chłodniczych 6 °C - nie można przetrzymywać dłużej jak 48 godzin. Chcąc zachować:

- bezpieczeństwo żywności - utrzymanie odpowiednich temperatur w magazynach nabiałowych
- utrzymanie własnej oczyszczalni ścieków,
- maszynowni chłodniczej, gdzie czynnikiem chłodzącym jest amoniak
- kotłowni, która musi pracować w ruchu ciągłym (kotły wysokociśnieniowe opalane węglem) nie mogliśmy bardziej ograniczyć zużycia energii elektrycznej.

Występując o zwiększenie mocy minimalnej do 1200 kW przedstawiliśmy szereg argumentów, wskazujących że posiadanie takiej mocy jest nam niezbędne przy naszej, wrażliwej produkcji, która jest prowadzona w ruchu ciągłym i wymaga:

- konieczność codziennego odbioru i przerobu mleka,
- utrzymanie minimalnych - niezbędnych do przerobu temperatur - a co za tym idzie utrzymanie kotłowni i maszynowni chłodniczej,
- ciągłego przetrzymywania wyrobów gotowych warunkach chłodniczych,
- utrzymanie w pełnej sprawności biologicznej oczyszczalni ścieków, gdzie zachowanie parametrów wymaga ciągłego napowietrzania

Podane przez Zarząd argumenty zostały uwzględnione i moc minimalna została podwyższona do wnioskowanych 1200 kW.

Liczymy na wnikliwe przeanalizowanie naszej specyficznej działalności wynikającej z wyższej konieczności (produkcja żywności). Jednocześnie zwracamy się z prośbą o umorzenie wszczętego postępowania"(k. 6-9 akt adm.)

W trakcie postępowania administracyjnego Prezes URE wzywał Odbiorcę oraz (...) do nadesłania dodatkowych informacji i dokumentów zmierzających do wyjaśnienia sprawy, a w szczególności do weryfikacji przedstawionych Prezesowi URE przez (...) danych dotyczących stopnia niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych ograniczeń. (k. 24, 28 – 37 akt adm.)

Pismem z dnia 15 listopada 2017 r. zawiadomiono Odbiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie i poinformowano o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego pisma z jednoczesnym pouczeniem, że niezapoznanie się w powyższym terminie z aktami sprawy zostanie uznane za rezygnację z możliwości wypowiedzenia się w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego. (k. 41 akt adm.)

Odbiorca podniósł, że „Spółdzielnia posiada umowę której moc znamionowa 1700-1550 kW a przy 20 stopniu zasilania 800. Moc minimalna zwiększona w 2016 r. do 1200 kW, Spółdzielnia nie otrzymała zmiany mocy – Plan ograniczeń” /k. 43 akt adm./

Pismem z dnia 12 czerwca 2018 r Odbiorca wniósł następujące uwagi:

„Uprzejmie informujemy, że w tej sprawie składaliśmy wielokrotnie wyjaśnienie łącznie z wizytą w Urzędzie (listopad 2017r.). Uważamy, że po komunikacie ograniczenia mocy podjęliśmy prawidłowe działania. Ograniczyliśmy do minimum pobór energii elektrycznej zapewniając bezpieczeństwo funkcjonowania Spółdzielni. Nadmieniamy, że Zakład (...) w S. podał nieprawidłowe wartości mocy zamówionej i tej minimalnej. W naszej ocenie nie powinniśmy być karani pieniężnie. Sprawa dotyczy sytuacji z 2015r. Prosimy o umorzenie i niestosowanie kary pieniężnej” /k. 53 akt adm./

Odbiorca osiągnął w 2017 roku przychód w wysokości (...) zł. (k. 49 akt adm.)

W dniu 20 czerwca 2018 roku Prezes URE wydał decyzję Nr (...) . (k. 57-64 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów, w tym zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka Z. C. oraz H. M. w charakterze strony powodowej, z uwagi na ich spójność.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne w przypadku zagrożenia:

- 1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo - energetycznym,
- 2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
- 3) bezpieczeństwa osób,
- 4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła. Zgodnie natomiast z ust. 6 Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę znaczenie odbiorców dla gospodarki i funkcjonowania państwa, w szczególności zadania wykonywane przez tych odbiorców; zaś zgodnie z ust. 7, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

Zgodnie z art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Z treści powyższego przepisu wynika, iż w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii do kompetencji OSP na mocy tej ustawy należało wprowadzenie ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii, na okres nie dłuższy niż 72 godziny. W dalszej kolejności ustawodawca przewidział, w treści art. 11d ust. 3 tej ustawy, iż w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania

lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia. Doprecyzowanie okresu na jaki OSP może wprowadzić przedmiotowe ograniczenia zostało zawarte treści art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne. Treść przedmiotowych regulacji prawnych tj. art. 11 c ust. 2 pkt 2 i 11 d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne pozostaje w ścisłym związku, albowiem dopiero łączna ich treść określająca podstawę do wprowadzenia ograniczenia przez OSP okresie występowania zagrożenia tj. art. 11 d ust. 3 oraz określająca możliwy okres, czemu służy art. 11c ust. 2 pkt 2, którego stosowanie jest możliwe już w sytuacji powstania zagrożenia, umożliwia skuteczne wprowadzenie przedmiotowego ograniczenia przez OSP, tj. w ściśle organicznym czasie i na ściśle określonym terytorium. Niewątpliwie zaś fakt „występowania zagrożenia” wynika wprost z treści komunikatu OSP, w którym stwierdził „wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej”. Wskazać przy tym należy, iż jedynie realizacja działań z zachowaniem przedstawionej wyżej kolejności umożliwiła uzyskanie podstawowego celu powołanej ustawy, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w kraju.

Bezsporna była okoliczność, iż powód nie należy do kręgu podmiotów, które w myśl §6 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz.U. z 2007r., Nr 133, poz. 924), podlegają ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Z powyższego wynika, iż zastosowanie względem powoda sankcji zależy od wypełnienia przez powoda dyspozycji z cytowanego wyżej przepisu, w postaci niestosowania się do ograniczeń w poborze energii. Nie ulega zatem kwestii, iż ustaleniu powyższego służy „plan ograniczeń”, o którym mowa w treści §8 wskazanego wyżej rozporządzenia.

Zgodnie z treścią z §8 ust. 1 wskazanego Rozporządzenia operatorzy oraz przedsiębiorstwa energetyczne opracowują plany wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, z uwzględnieniem zasad określonych w art. 11 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne. Zgodnie natomiast z treścią ust. 2, plany ograniczeń dla energii elektrycznej określają wielkości maksymalnego poboru tej energii dla poszczególnych odbiorców i stopni zasilania. Plany te podlegają corocznej aktualizacji w terminie do dnia 31 sierpnia. Zgodnie z treścią ust. 3, plany ograniczeń i ich aktualizacje, o których mowa w ust. 2, podlegają uzgodnieniu z:

- 1) Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki - jeżeli są opracowywane przez operatorów systemu przesyłowego elektroenergetycznego;
- 2) właściwym operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego - jeżeli są opracowywane przez operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych lub operatorów elektroenergetycznych systemów połączonych.

W odniesieniu do wielkości planowanych ograniczeń powołania wymaga treść §9 wspomnianego rozporządzenia. Zgodnie z jego treścią, wielkości planowanych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, ujęte w planach ograniczeń, określa się w stopniach zasilania od 11 do 20, przy czym:

- 1) 11 stopień zasilania określa, że odbiorca może pobierać moc do wysokości mocy umownej określonej w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy;
- 2) stopnie zasilania od 12 do 19 powinny zapewniać równomierne obniżanie mocy elektrycznej pobieranej przez odbiorcę;
- 3) 20 stopień zasilania określa, że odbiorca może pobierać moc do wysokości ustalonego minimum, niepowodującego zagrożeń i zakłóceń, o których mowa w § 3 ust. 4.

Z treści powyższego wynika przede wszystkim, że za opracowanie planu ograniczeń jak i jego aktualizację odpowiedzialny jest operator oraz przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło.

Bezsporna była w niniejszej sprawie okoliczność, że w czasie wprowadzonych ograniczeń w odniesieniu do punktu poboru powoda wiązała moc umowna w wysokości 1700 kW, natomiast moc bezpieczna wynosiła wówczas 800 kW. Pomimo tego, w planie ograniczeń, który w przekonaniu pozwanego znajduje zastosowanie do niniejszej sprawy, zostały wskazane odmienne wartości. Moc umowna była wskazana jako 1550 kW, natomiast moc bezpieczna jako 500 kW. Powyższe oznacza, że zarówno wartość mocy umownej jak i bezpiecznej była określona w stosunku do powoda w sposób niezgodny z umową, która obowiązywała już od 16 lutego 2010 roku. Powyższe oznacza, że w okresie 10 - 12 sierpnia 2015 roku plan ograniczeń pochodzący z dnia 31 lipca 2014 roku zawierał wartości niezgodne z umową, a zatem wbrew treści §9 rozporządzenia. Wartość mocy umownej w 11 stopniu zasilania została określana nieprawidłowo, wbrew treści § 9 pkt 2 rozporządzenia, a tym samym wartości dotyczące stopni zasilania od 12 do 19 nie zostały określone w sposób zapewniający równomierne obniżanie mocy elektrycznej pobieranej przez odbiorcę. Powyższe jest o tyle istotne, że w myśl cytowanego wyżej §9 rozporządzenia, wielkości planowanych ograniczeń zawarte w planach ograniczeń określa się z uwzględnieniem wysokości mocy umownej określonej w umowie, przy 11 stopniu zasilania, zwłaszcza, iż stopnie zasilania od 12 do 19 (które według zbiorczego zestawienia były wprowadzone w dniach 10, 11, 12 sierpnia 2015 roku – k. 3-4 akt adm.) powinny zapewniać równomierne obniżanie mocy elektrycznej pobieranej przez odbiorcę. Warto tu też zauważyć, że poszczególne wartości w pozostałych stopniach zasilania, w przypadku uwzględnienia właściwej mocy umownej tj. 1700 kW, byłyby równomiernie obniżane, jednak wartością wyjściową byłaby wartość 1700 kW, nie zaś 1550 kW. W dniach 10 - 12 sierpnia 2015 roku wprowadzone były różne stopnie zasilania. Nie ulega też wątpliwości, że w przypadku wprowadzonych ograniczeń, w odniesieniu do obiektu powoda plan ograniczeń powinien służyć możliwości dostosowania się do tych ograniczeń, z uwzględnieniem charakteru tej działalności. Ponadto, oczywiste powinno być również to, że powód nie będzie w stanie, zwłaszcza w pierwszych dniach ograniczeń, doprowadzić do drastycznego obniżenia poboru mocy bezpiecznej, tj. o 300 kW mniejszego w stosunku do umówionej wartości. Z treści zeznań świadka i powoda wynika, że z uwagi na uwarunkowania techniczne nie jest możliwe w przypadku spółdzielni korzystanie z zastępczego źródła energii, ani też nagle zredukowanie poboru energii do wartości 500 kW.

Co istotne, pozwany nie był w stanie wyjaśnić w toku postępowania administracyjnego, z jakich przyczyn doszło do zaistnienia tak daleko idących nieprawidłowości w przedmiotowym planie ograniczeń z dnia 31 lipca 2014 roku. W treści pisma (...) S.A. z dnia 7 lipca 2017 roku (k. 28 akt adm.) wskazano w szczególności, że: „(...) w dniu 10.02.2010r. w celu sporządzenia umowy kompleksowej (...) przekazał do Spółki Obrotu dokument DU, w którym określono moc bezpieczną na poziomie 500 kW (załącznik nr 2). Nie potrafimy wyjaśnić dlaczego Spółka (...) w sporządzonej z (...) K. Umowie nr (...) z dnia 16.02.2010 r. wpisała moc bezpieczną o wartości 800 kW.” Należy tu zauważyć, że spółka nie wyjaśniła w żaden sposób, z jakich przyczyn w planie ograniczeń została ujęta wartość 500 kW, skoro w treści umowy strony ustaliły wartość mocy bezpiecznej jako 800 kW. W dalszej części tego pisma spółka zapewniła, że były wysłane plany ograniczeń do powoda oraz, że powód nie wnosił żadnych zastrzeżeń. W ocenie Sądu należy tu podkreślić, że w niniejszej sprawie istotną kwestią są wartości ograniczeń odnoszące do okresu od 10 do 31 sierpnia 2015 roku. Istotnie, pozwany nie przedstawił dowodu doręczenia powodowi planu ograniczeń z dnia 31 lipca 2014 roku, pomimo tego, że powód wyraźnie zaprzeczył, aby otrzymał taki dokument. Trudno zatem zarzucić powodowi, że nie zakwestionował planu ograniczeń z dnia 31 lipca 2014 roku, pomimo istniejących różnic, pomiędzy wartościami zawartymi w umowie i przedmiotowym dokumencie planu ograniczeń, w sytuacji, gdyż nie zostało dowiedzione, że powód taki dokument otrzymał. Ponadto z powyższego bezsprzecznie wynika, że (...), ani też pozwany nie byli w stanie wyjaśnić przyczyn, z powodu których doszło do przyjęcia ewidentnie błędnych wartości w planie ograniczeń. Pozwany wyraził jednak przekonanie, że na powoda należy jednak nałożyć karę pieniężną, tj. w sytuacji, gdy z całą pewnością do powyższego stanu rzeczy nie doszło z przyczyn zależnych od powoda. Nieprawidłowe było również w tej sytuacji zarzucanie powodowi niedbalstwa przy zawieraniu lub zmianie umowy kompleksowej. Z powyższych względów, plan ograniczeń z dnia 31 lipca 2014 roku nie mógł posłużyć pozwanemu do prawidłowego ustalenia wartości dokonanych ewentualnie przekroczeń poboru energii przez powoda w dniu 10 – 12 sierpnia 2015 roku.

W świetle powyższego w niniejszej sprawie brak było podstaw do przyjęcia, że powód dopuścił się deliktu administracyjnego. W konsekwencji, brak było podstaw do nałożenia na powoda kary pieniężnej, wskazanej w punkcie 2 decyzji. Za powyższym przemawia również okoliczność, iż pozwany dokonał wymiaru kary ustalonej wprost

proporcjonalnie do wartości ustalonego przez pozwanego przekroczenia. Tym samym, zarzut dokonania niewłaściwej oceny okoliczności faktycznych, podniesiony przez powoda okazał się uzasadniony.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c. uchylił zaskarżoną decyzję.

O kosztach procesu, Sąd orzekł stosownie do wyników procesu na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty procesu po stronie powoda złożyły się: opłata od odwołania w wysokości 100,00 zł, koszt zastępstwa procesowego w wysokości 720,00 zł oraz koszt opłaty skarbowej od dokumentu pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

Sędzia SO Jolanta Stasińska